

Khajeh Nasir e-Din Tusi

- He was born in Tous in 1200 CE. and passed away in 1273 CE. in Kazemeyn
- A mathematician, astronomer and one of the most pioneering Islamic philosophers of Iran.

- A Minister of Hulagu Khan – he established the Maragheh Observatory introducing more than 12 advanced astronomical devices.
- Tusi wrote approximately 80 books and treatises on mathematics, astronomy, philosophy, interpretation and social issues. Some of his better known works include 'Tadhkira Fi Elm al-Heya' (the most comprehensive critique on astronomy in medieval times introducing the only new mathematical model of planetary motion), 'Tansoogh Nameh', 'Zij-e-Ilkhani' (A major astronomical treatise), 'Javame al-Hesab Bel-Takht val-Torab', 'Risalat ol-Shafiyeh', 'Kashf al-Ghana an Asrar Shaki al-Ghat'a', 'Akhlagh-e-Nasiri' and ...
- In recognition of his great contributions to mathematics and astronomy, a lunar crater located on the southern hemisphere of the moon is named 'Nasireddin' after him. On the theorems of trigonometry and spherical geometry, he most famously elucidated the infinitesimals and completed the theory of Archimedes. He was the first scientist to improve trigonometry without resorting to Menelaus theorem or astronomy and the first person to annotate the Joyoob Theory.

خواجه نصیرالدین توسی

- زادروز: ۵۹۷ هـ ق / ۵۷۹ هـ ش در شهر طوس
- درگذشت: ۶۷۲ هـ ق / ۶۵۲ هـ ش در شهر مقدس کاظمین
- ریاضی دان، منجم و از پیشروترین فلاسفه اسلامی
- وزیر دربار هلاکو خان - احداث رصدخانه مراغه (با بیش از ۱۲ دستگاه و ابزار نجومی جدید با ابتکار خود)
- تالیف حدود ۸۰ کتاب و رساله در ریاضیات، نجوم، فلسفه و مسایل اجتماعی از جمله: "تذکره فی علم الهیئه" (کاملترین نقد بر نجوم بطلمیوسی در قرون وسطی و معرفتنها الگوی ریاضی جدید حرکات سیارات)، "تنسوق نامه" و "زیج ایلخانی" (از دیگر آثار معروف وی در نجوم) - "جوامع الحساب بالتخت والتراب"، "رساله الشافییه" و "کشف القناع عن اسرار شکل القطاع"، "اخلاق ناصری" و ...
- جامعه علمی جهان به پاس خدمات و تلاشهای این دانشمند بزرگ در علم ریاضی و نجوم نامش را بر کره ماه ثبت نمود. از کارهای معروف او در علوم وضع مثلثات و قضایای هندسه کروی، تفهیم بی نهایت کوچک ها و تکمیل نظریه ارشمیدس است. وی نخستین کسی بود که مثلثات را بدون توسل به قضیه منلائوس یا نجوم توسعه بخشید و هم او بود که برای نخستین بار قضیه جیب را، به روشنی بیان کرد.

Mowlana / Mowlavi / Rumi

- Jalal e-Din Mohammad Balkhi – commonly known as Mowlavi – was born in Balkh in 1207 CE. and passed away in 1273 in Konya, Turkey. His ancestors were all from Khorassan in the east of Iran.

- His father Mohammad ibn Hussein Khatibi famously known as Baha ud-Din Walad Balkhi was referred to by his disciples as 'Sultan al-Olamaa' (King of Scholars); a contemporary of King Mohammad Kharazmshah and had enormous respect with the people of Balkh.
- At 40, Rumi was an important scholar and Sufi of his time, when both his disciples and the public benefited by his wisdom. His companionship with a mysterious dervish called Shams-e Tabrizi however bedazzled and intrigued him marking a turning point in his life and in time evoking mad jealousy in his followers which eventually drove Shams to leave. The departure left Mowlavi in great despair and led him to take up 'Sama' (a symbolic whirling dance) which he practised excessively. [Dancing in Sama day and night / like a wheel turning on the earth]. Sama represents a mystical journey of ascent to highest spirit, which Mowlavi exercised as an escape and ultimate liberation. His written legacy is 'Masnawiye Ma'nawi' (Spiritual Couplets), 'The Lyrics of Shams of Tabriz' (which contrary to popular assumption he himself wrote), 'Rubaiyat', 'Fih-e-Ma Fih (A collection of essays: 'Therein lies what therein is'), 'Makatib' (The Letters), and...

مولوی/مولانا

- جلال الدین محمد بلخی
- زادروز: سال ۶۰۴ هـ ق / ۵۸۶ هـ ش
- درگذشت: ۶۷۲ هـ ق / ۶۵۲ هـ ش در قونیه (ترکیه) / نیاکانش همه از مردم خراسان بودند
- پدرش محمد بن حسین خطیبی معروف به بهاء الدین ولد بلخی و ملقب به سلطان العلماء بود (در زمان سلطان محمد خوارزمشاه) که مجلس می گفته و مردم بلخ به وی ارادت بسیار داشته اند.
- مولانا در آستانه چهل سالگی مردی عارف و دانشمند در دوران خود بود و میدان و عامه مردم از وجود او بهره ها می بردند تا این که پس از مصاحبت با شمس تبریزی (۶۴۲ هـ ق)، قلب و روحش بگداخت و شیدایش گردید. رفته رفته آتش حسادت مریدان مولانا به شمس زبانه کشید و شمس چاره ای جز کوچ ندید و مولانا نیز در آتش هجران (۶۴۳ هـ ق) شمس نا آرام شد و روز و شب به سماع و رقص پرداخت (روز و شب در سماع رقصان شد / بر زمین هم چو چرخ گردان شد). مولانا سماع را وسیله ای برای تمرین رهایی و گریز و عروج بر بام عالم قدس می دید. آثار مولانا: "مثنوی معنوی"، "غزلیات شمس"، "رباعیات"، "فیه ما فیه" (به نثر)، "مکاتیب" (حاصل نامه های مولانا)، ...